

Hoci charakterníctvo je v našom ponímaní spájané výlučne s bojovníkmi, ktorí majú doslovne nadľudské schopnosti, nie je to ani zďaleka všetko. Môžeme dokonca povedať, že **charakternícke umenie vo význame vojakov s nadľudskými schopnosťami je čo do obsahu vari ani nie viac ako 15 až 20% celého prastarého umenia Kazakov, ktoré sa podľa prastarej tradície nazýva Veľký Spas**. Je to všeobsahujúce umenie ako správne žiť – kľúčový je tu koreň PRAV, teda podľa Konov Pravi.

Už sme písali o tom, že naši Predkovia v dávnej minulosti – keďže učenie o Jugách, alebo v našom ponímaní o **Dni a Noci Svaroga** je učením o nevyhnutnosti cyklického striedania sa Dňa Noci – vedeli, že prichádzajú najťažšie skúšky, tak rozdelili Prastaré poznanie medzi 13 Rodov. Každý z týchto Rodov je nositeľom jednej špecifickej oblasti, hoci čiastočne jeho poznanie pokrýva aj ostatné oblasti. No **celé, Prastaré poznanie môže nastúpiť až spojením poznatkov všetkých 13 Rodov**. Takto teda treba chápať aj poznatky tých, ktorí dnes vyučujú charakterníctvo. Tí skutoční, či už Mudrci alebo Víťazi zatiaľ ostávajú v doslovnej ilegalite. Dôvody všetci poznáme. No na druhej strane to nemusí znamenať, že to, čo učia je naozaj iba „z druhej ruky“. Existencia všetkých Rodov dodnes znamená aj niečo iné – že poznanie všetkých Rodov a najmä všetky Rody sa dochovali dodnes. **Ak by zanikol čo i len jeden, už by sme neboli schopní prežiť.** Toto musíme pochopiť aj napriek tomu, že navonok ešte aj tak otvorene všetci nevystupujú a všetko poznanie ešte ani zďaleka nebolo uvoľnené pre verejnosť. Je to aj preto, lebo takéto veci sa dajú použiť aj proti nám.

Pozrieme sa teda v krátkosti na niekoľko oblastí, ktoré pokrýva učenie Veľkého Spasu. V tomto článku si **zhrnieme umenie charakterníkov, základné poznatky o tom, ako sa má stavať dom** a aj jeden z jednoduchých rituálov **ako vyčistiť svoj dom od negatívnych energi**í.

Praktické základné metódy starej slovanskej tradície zamerané na rozvoj človeka v našom Javnom Svete si môžeme najjednoduchšie priblížiť práve na príklade Kazakov charakterníkov. Čo to vlastne boli za ľudia a čím sa líšili od bežných smrteľníkov? Odpoveď poznáme – v starých časoch sa charakterníkmi nazývali Kazaci, ktorí mali nadľudské schopnosti a žili v divých, neprebádaných krajoch, ktoré sa nazývali „Divé pole“. **Charakterníci dokonale poznali stavbu a vlastnosti ľudské biopočítača.** Oni sami ľahko a dokonale ovládali svoje telo a Dušu tak, že si vytvárali v nich nové a stále dokonalejšie programy. Už sme v minulých článkoch hovorili, že my, deti Bohov, stvorení na Šiesty deň – nie ôsmy ako biblický národ – aj sami tvoríme na svoj Obraz. My sme stvorení na Obraz Bohov, a teda aj naše tvorenie odzrkadľuje túto zákonitosť. Počítač ako taký je našim výtvorom, teda na jeho princípe – **ako na našom vlastnom obraze – môžeme dobre názorne pochopiť aj naše vlastné fungovanie**. Aj my sme tvorení „železom“ a „programom“, no väčšina z nás nevie, čo je čo a už vôbec netušíme, ako náš vlastný biopočítač ovládať. Preto nás riadia vírusy (Tóra a jej demoverzia Biblia) a nie **vlastný „operačný systém“ (t.j. poznanie Predkov – Védy)**.

Charakterníci však mali v tomto absolútne jasno. Dokázali prelomiť obranu akéhokoľvek cudzieho nepriateľského tela – biopočítača – a zaviesť do neho rozličné vírusové programy, ktoré nazývali „Morok“. Ak bolo potrebné, vedeli sa prepnúť aj na priame riadenie cudzieho tela. Dnes môžeme charakterníka najľahšie porovnať s hackerom. No porovnanie je iba približné, lebo dnešný hacker je iba žalostná paródia skutočného charakterníka. Čo do podstaty však môžeme charakterníka chápať ako hackera, akurát že **charakterník vedel vedome a majstrovsky prenikať do biopočítačov ľudských tiel**, pričom dnešný hacker dokáže preniknúť akurát tak do procesora v železnej či plastovej krabičke.

Samotné slovo **„charakterník“ znamená**: „cha“ – vyšší, kladný, „ra“ – svetlo, žiarenie, „k“ – ktorý, „tern“ – udržiavať. **Je to teda ten, kto v sebe udržal Vyššie Svetlo a preto má dar neobyčajných, nadľudských schopností.** Takýchto Kazakov-čarodejov často nazývali aj „gardovníkmi“ alebo „zamoročníkmi“, pretože dokázali zahaľovať „morokom“, no neraz ich jednoducho nazývali iba znacharmi či vedúnmi.

Podľa starých podaní charakterníci dokázali toho naozaj veľa. Dokázali prežiť celé týždne bez vody; videli na stovky kilometrov; premieňali sa na mačky a psy (často chrtov); celé dni dokázali byť pod vodou a na breh vychádzali úplne suchí, pričom z ohňa vychádzali mokrí a napúšťali „hmlu“ či desivé sny na nepriateľov; dokázali nachádzať poklady; zahovárať rany; vedeli postaviť mŕtvych na nohy; z jedného kraja stepi na druhý sa dokázali premiestňovať v okamihu; pomocou špeciálnych zrkadiel videli na stovky vierst okolo seba a dokázali sa dozvedieť úmysly nepriateľov. Starí dedovia hovorievali, že títo nesmrteľní sa dokážu prelievať aj do rieky, či na dvanástich jazykoch plynule hovoriť. Okrem iných vlastností, ktoré im boli vlastné sa dokázali meniť na divé zvery, mali neuveriteľnú životaschopnosť a necitlivosť k bolesti, dokázali liečiť a poznali množstvo rozličných bylín a korienkov.

Charakterníci, ktorí mali takéto tajné poznanie dokázali otvárať zámky bez kľúčov, prechádzať cez rieky na kúsku plátna či chytať holými rukami rozžeravené železo. Dokázali žiť na dne riek, vchádzať či vychádzať z pevne zavretých alebo dokonca zašitých vriec. Pomocou moroku dokázali premeniť ľudí na kríky a jazdcov na vtáky. Dokázali vliezť do obyčajného vedra a plávať v ňom pod vodou stovky či tisíce vierst.

Veľa sa zachovalo aj rozprávaní o kazackých bohatieroch. Boli to bohatieri, akým nebolo rovných nikde. Dokázali hrubé železné pásy – ako snopy na poli – okolo hrdiel Poliakov či Turkov obtáčať. Mali také tuhé luky, že v Poľsku sa s nimi márne sililo niekoľko ľudí naraz, no oni ich hravo naťahovali sami. Nuž hľa – takýchto sme mali Predkov. Ale akým spôsobom sa takýto stávali?

Nech by ste sa dostali k akýmkoľvek metódam nácviku, jedno musí byť vopred jasné – okrem zriedkavých výnimiek, **charakterníctvo a volchvovanie možno bez riskovania vlastného zdravia cvičiť jedine za bezprostredného kontaktu so skúseným poradcom**.

Ak by sme aj chceli dosiahnuť výnimočné výsledky, tak musíme vedieť, že s cvičením je nutné začať už v detstve. Rituály a posvätenia vojaka-kazaka sa začínajú doslovne od plienok. Už od narodenia do jedného roku života ho mama kúpe každý deň programovaním-náhovormi: na silu, na zdravie, na úspech. Zavádzali sa Rodové obranné programy-oberegy: od nepriateľov viditeľných aj neviditeľných, od guliek, šípov, meča a podobne.

Otec synovi prikazoval:

„Nestraš sa smrti, straš sa konca bez Slávy!“

Potom junák, ktorý sa chcel stať charakterníkom, musel prejsť množstvo skúšok a mnohé sa musel naučiť, **musel spoznať tajomstvo sily, ktoré je ukryté v samotnom spôsobe života**. Ako malý

kazačik vyrastal, dávali ho na učenie ku skúseným kazakom a staršinom. Takéto deti volali „novoluniania“ alebo „džuramovia“. Dĺžka výcviku „novoluniaťa“ nebola vyhranená, ale bolo nie menej ako desať rokov. Ukončenie prípravy určili poradcovia.

Mládež si neustále vyvíjala svoje skutočné vlohy, zdokonaľovala si telo aj programy – návyky v rozličných druhoch merania si síl v boji aj v tancoch ako aj rôznych cvičeniach, ktoré si vyžadovali schopnosť dokonale zvládnuť špičkovú jazdu na koni, ovládať všetky druhy zbraní a vedenie bojových činností samostatne aj v skupinách.

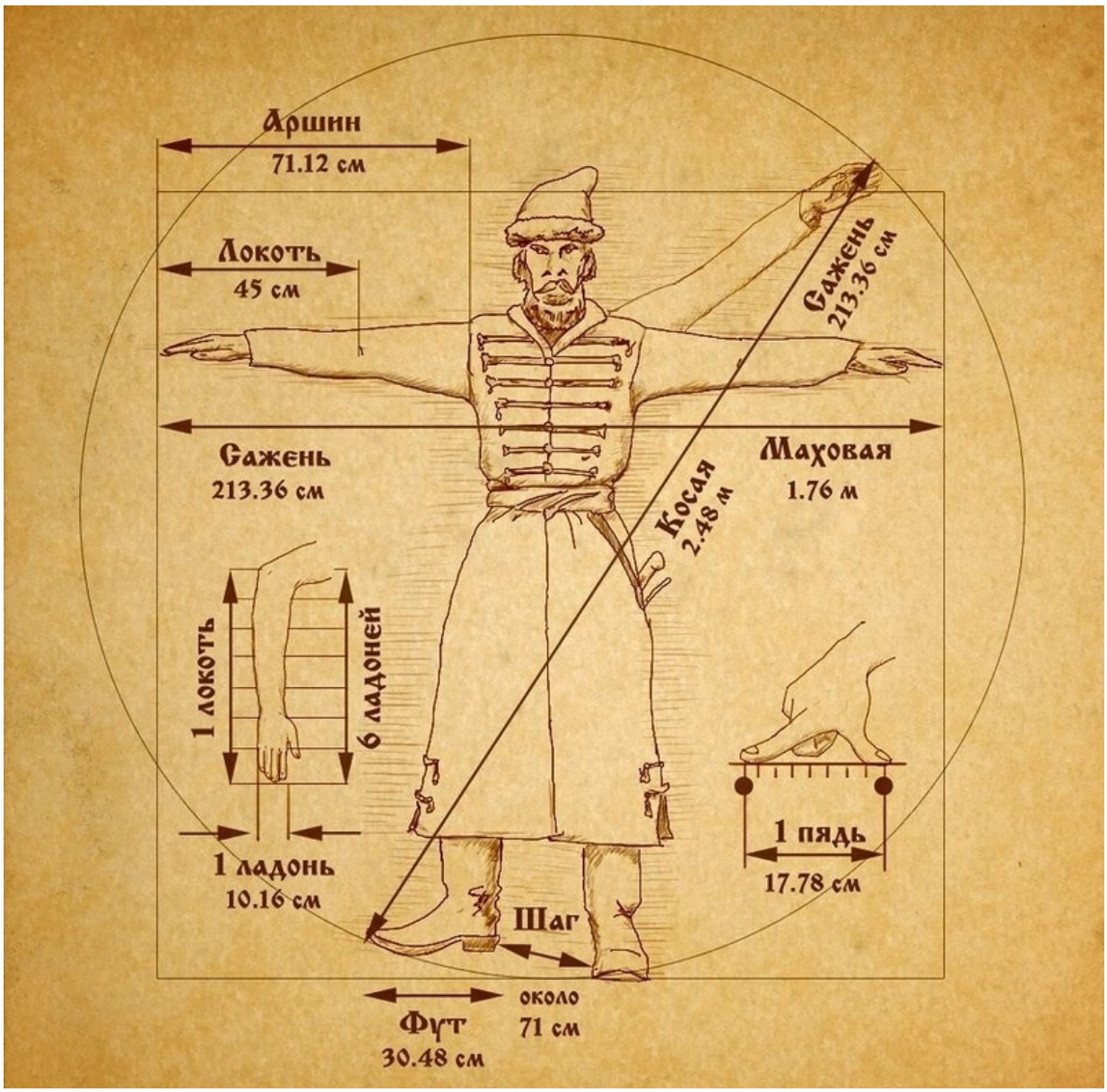
Okrem bojových umení – nutných, ale pre charakterníka nepostačujúcich – **sa učili majstrovsky vnikať do umu nepriateľov a ovplyvňovať psychiku nepriateľa**: vyvolať u neho vystrašenie, demonštrovať svoju prevahu, navádzať „manu“, „vyprázdňovať vedomie“ a ďalšie veci. Až keď sa toto všetko naučili, tak **vstupovali do stavu charakterníkov**.

Nemôžeme tu rozoberať všetky detaily umenia prípravy charakterníkov na všetky aspekty, takže si iba zacitujme z Bhagavan Budhadeva:

Odídený na veľkú vzdialenosť,
putujúci osamote, nie telesný,
ležiaci v jaskyni (miesto, kde sa nachádza vedomie) **–**
to je um. Ten, kto pokoril ho, je slobodn
od okov Mary“.

Hlavnou úlohou nášho života vo Svete Javi je z pohľadu charakterníkov spoznať svoje „JA“. V horeuvedenom citáte má zvrat „slobodný od okov Mary“ význam „oslobodený od reinkarnácií“. Bhagavan – tu musíme podotknúť, v našom, pôvodnom výraze ide o Bchagavan, lebo naše pôvodné CHA-TCHA sa akosi pozmenilo na HA-THA. Tento výraz teda znamená „Idúci po Božej púti Vanov“. Podobne druhé slovo je pôvodne Budchadeva, teda „Prebúdzajúci Božiu energiu CHA (t.j. v podstate charakterník)“ – čo je priezvisko Sidhartu Budhu. Metodika výcviku charakterníka teda začína vykročením na cestu nadobudnutia samovedomia a kontroly nad umom.

Z „iného rožku“ **védického učenia Veľkého Spasu je umenie správneho stavania domu na bývanie**. Okrem už spomenutých súvislostí závislých od metriky domu – **používame tradične stopový systém, ktorý začína určením aršinu (dĺžka ruky) domáceho pána**.

Táto miera sa naniesla na palicu, ktorá slúžila staviteľom ako „meter“, ale vyložene od slova „merať“, nie od názvu jednotky SI sústavy. Takýmto spôsobom sa postavil dom „na mieru“ jeho majiteľa, rovnako ako oblečenie či obuv alebo nástroje. **Dom postavený podľa stopového systému sa vyznačuje „zlatým rezom“, je teda postavený na „obraz majiteľa“ presne tak, ako majiteľ je stvorený na obraz Bohov.** V takomto dome nevznikajú stojaté vlny, ktoré – keďže patríme do Svetlého Vesmíru – ničia stavby, ktoré nezodpovedajú „Obrazu Bohov“, t.j. zlatému rezu. Pretože však človek, ktorý žije v nejakom dome nechce, aby sa mu rozpadol, tak (nevedome) „investuje“ svoju životnú energiu na likvidáciu stojatých vĺn, ktoré vytvára Vesmír. V takomto dome si ľudia skracujú vlastné životy, lebo dom ich postupne zabíja. Sú to tie domy, ktoré keď prestanú byť obývané tak sa začínajú samé rozpadať. Stavby, ktoré boli postavené podľa zlatého rezu stoja aj tisícročia.

No aspekt použitých mier nie je jediný problém, ktorý je potrebné brať do úvahy pri stavbe domu. **Podľa našej prastarej tradície je totiž dom oberegom.**

Všetko sa začína už výberom pozemku, ktorý nebol nijako náhodný, ani nebol otázkou finančnej „výhodnosti“, ale vždy musel byť vhodný pre budúceho majiteľa. V minulosti nebolo možné stavať napríklad na krížnych cestách, zásadne sa dom nestaval na alebo v blízkosti cintorína, ani tam, kde predchádzajúci dom zhorel. Nemohlo sa stavať ani tam, kde udrel blesk, lebo to je sväté miesto. Nie

tam, kde boli obesenci a podobne.

Na začiatku sa vykonal obrad na prípravu vybraného pozemku pre konkrétneho človeka. V procese výstavby sa špeciálne ukladali do rohov predmety, napríklad zrno či mince. Podstata je tá, že s postupom dvíhania materiálnych stien domu sa dvíhali aj jeho energetické steny, vrátane základu. Po vyvedení základu sa na miesto, kde bude stáť pec posadil strom. **V našej kultúre platí zásada, že to, čo je vnútri domu sa podriaďuje pani domu – vrátane domového ducha – a to, čo je mimo domu je zase doménou domáceho, teda muža.** V tomto duchu aj domového vždy kŕmi žena. Na základe tejto logiky sa sadil „ženský" strom, napr. breza, višňa, jabloň a podobne. Po ukončení domu sa postavila pec, zakryla sa strecha a okná. Bol to sviatok, pri ktorom sa strom vykopal a presadil pred dom vo dvore a pani sa oň starala. **Energetika domu sa teda zásadne podriaďuje domácej pani.**

Hlavným predmetom domu je pec, v nej žije Čurъ. Okolo nej sa hlavne krúti domáca pani. Muž sa zase „krútil" na dvore, no dnes má spravidla „ťažšiu" robotu – sedí s ovládačom a pivom v ruke pred televízorom a doslovne zabíja čas. Toto je jeden z hlavných dôvodov hádok v dome a postupného vzájomného odsudzovania sa partnerov. No a ako to môže vplývať na deti? Vychová takýto muž cnostné potomstvo? Každý si dokáže odpovedať sám…

Potom sa energeticky spájali všetky „základky" (ochranné predmety) ktoré boli uložené v perimetri stavby. Oni obklopili dom do výšky cca 2 až 3 metre a potom sa hore napájali ako strecha a nakoniec sa spolu spojili na komíne. Takto **sa vystavil energetický dom a na celú stavbu „sadol" mocný energetický blok, ktorý má peknú, svetlomodrú farbu**, v žiadnom prípade nie temnú. Obrana – obereg – takéhoto domu pracuje potom už vždy pre blaho svojho majiteľa.

Náhodne neboli rozmiestňované ani izby. **Na juh** má byť vždy orientovaná izba pre hostí – napríklad **obývačka**, kde chodia hostia – kedysi sa nazývala aj krásna palata. **Na severe žili rodičia, lebo potrebujú silu, východná časť je detské teritórium. Západ je zase pracovná oblasť.**

Všetky hlavné dvere by mali byť orientované na východ. V takomto dome bude veľa detí a aj skoro „vyletia z hniezda", t.j. nájdu si partnerov a budú mať svoje deti. Ak je hlavný vchod na západ, tak bude materiálny dostatok, ale deti budú žiť pri rodičoch a Rod sa nebude rozmnožovať. Deti ostanú na „kope" pri rodičoch. Ak by sme to ešte trochu rozviedli, tak na juh sa dávajú dvere budovy, kde sa nebýva, napr. kluby či reštaurácie. Juh dáva hojnosť hostí, ale dom sa stáva „prechodový".

V týždni po sviatku Boha Kupalu sa večer okolo domu ukladali misky dnom nahor. Ráno sa otáčali a tam, kde bola nájdená v miske vlaha sa kopala studňa, lebo tam bola voda.

Dnes žije veľa ľudí v bytovkách, ktoré majú úplne inú energetiku. Preto sa používajú techniky, ktorými sa bytovky musia energeticky čistiť a upraviť byt pre majiteľa. Tieto techniky majú za cieľ vytvoriť a ochrániť blahodarný priestor, ale treba to najneskôr po ôsmych rokoch opäť obnovovať. Dom obereg sa však nemusí už nikdy energeticky obnovovať, trvale chráni tých, ktorí v ňom bývajú pred negatívnou energetikou zvonku. No **to, čo sa vytvára vnútri domu či bytu závisí výlučne na jeho obyvateľoch**.

V takto stavaných osadách za starých čias bolo veľa detí a všetci sa mali dobre. Ak išlo o mesto, tak pred vstupom do jeho brány sa pálili dve veľké vatry. Horeli aj do výšky 5 metrov a medzi nimi bolo iba niečo okolo 60 cm na prechod. Takéto vatry vytvárali pri zemi teplotu okolo 1 000°C a medzi sebou cca 1 500°C. Slúžili na očistu tých, ktorí chceli vojsť do mesta. Taká očista sa robí aj pri preskakovaní vatry na oslavách sviatkov. Toto však zároveň zaručovalo, že dovnútra nevošli tí, ktorí neboli schopní vydržať takúto žiaru – tvari. Neskôr sa na tento starý zvyk „zabudlo".

Vnútri mesta boli ulice v tvare kruhov a radiálnych lúčov, prechody medzi nimi v tvare

svastiky. Dnešné mestá sa stavajú chaoticky, čo však tiež nie je náhoda.

Na cestách k osadám sa sadili aleje topoľov, lebo topoľ sníma všetko záporné. Takto keď napríklad muži odchádzali na výpravy, tak smútok z odlúčenia od blízkych „pohltila“ aleja topoľov, pri návrate z výprav rovnako netrebalo spomienky na vojnové udalosti, ale bolo potrebné sa znovu preorientovať na svojich blízkych. No také stromy ako topoľ, dub či buk by sa nemali vysádzať bližšie ako 25 metrov od domu.

Musíme brať do úvahy aj to, že **ak vykonáte očistu bytu, tak dom sa stane rozumným a nebude vpúšťať tých, ktorí v hĺbke svojho srdca nenávidia tých, ktorí v byte bývajú, aj keď na ústach majú med**. Takíto návštevníci sa jednoducho už tu nebudú cítiť dobre. Budú mať pocit, akoby z nich drali kožu. No naopak, **tí, ktorí želajú naozaj dobro obyvateľom bytu tu budú chodiť ešte radšej**.

Čistenie bytu či domu je potrebné najmä vtedy, keď naozaj nevieme, kto pred nami v dome býval a čo tam robil. Takýmto obradom sa aktivizuje energetická ochrana. Pri obrade sa čítajú určité modlitby, záhovory, čím sa byt „podriaďuje“ vlastníkovi.

Existujú rôzne techniky na takúto očistu, pričom niektoré z nich sú jednoduché, ale ich účinky sú len krátkodobé. **Opíšeme si jeden jednoduchý postup.**

Vezmeme 100g kamennej soli a za pribúdajúceho mesiaca ju nožom zarovnáme a rozhrnieme na panvici. Panvica môže byť úplne bežná, no nie teflónová. Cez celú takto rozhrnutú soľ vytvoríme veľký, rovnoramenný kríž. Potom v smere hodinových ručičiek urobíme v každej štvrtine malé, rovnoramenné krížiky. Panvicu dáme ohrievať na zvýšenú teplotu na sporák a necháme pôsobiť teplo. Soľ začne postupne prskať a vydávať špecifický zápach.

Tu musíme pripomenúť, že kríž predstavuje pradávny symbol. Je to symbol Štyroch tvárí Boha, alebo štyri Svety, ktoré jestvujú na Midgard-Zemi. Je to Svet minerálov, Svet rastlín, Svet zvierat a Svet človeka. Kríž sa začal zneužívať až s nástupom kresťanstva, keď na neho začali pripínať „gymnastu“.

Keď máme už pripravenú soľ, vezmeme sviečku, ktorú obalíme papierom tak, aby stekajúci vosk nepadal na zem, ale ostával iba na sviečke alebo papieri. So zapálenou sviečkou a počas toho, ako horí soľ na panvici, postupne prejdeme všetky kúty bytu tak, že v každom urobíme krížik. Musíme prejsť naozaj všetky kúty, vrátane záchodu, kúpeľne či skriňových šatníkov, pričom postupujeme smerom od vchodových dverí proti smeru hodinových ručičiek. Nakoniec očistíme vchodové dvere, potom sviečku zahasíme. Sviečka sa nesmie hasiť fúkaním, lebo na oheň sa nesmie pľuvať. Potom všetko, čo nakvapkalo na papier a ostalo stečené na sviečke zhrnieme papierom a vyhodíme, ale nie do koša doma, ale rovno do kontajnera, lebo v ňom je už veľa negatívneho odpadu.

Prečo sa zameriavame na kúty? Lebo práve kúty „vysávajú“ energiu z izby. Tomu napomáha ešte hodne aj to, keď steny domu alebo bytu sú hladké a rohy úplne pravouhlé. Nikdy nestavajte takéto domy, teda nerobte „dokonale hladučké“ omietky. Po stenách a do hladučkých pravouhlých rohov odchádza hladko vaša životná energia.

Počkáme až soľ dostrieľa a utíchne. Očistu vždy robíme len dovtedy, pokiaľ soľ horí, t.j. strieľa. Potom ju vysypeme, panvicu očistíme a môžeme ju normálne používať.

Toto treba robiť 1 krát do týždňa dovtedy, pokiaľ sviečka kvapká, t.j. pokiaľ sa spaľuje negatívna energia. Potom to treba robiť už iba 1x do mesiaca pri rastúcom mesiaci. Takto sa to urobí a ochrana bude účinná na 6 až 8 rokov.

Každý človek si okolo seba vytvára svoj svet, svoj obereg. Ako sme už povedali, dom, ktorý je od

počiatku stavaný ako obereg nebude nikdy potrebovať takúto dodatočnú ochranu. Okrem toho, za starých čias na okrajoch osád vždy sídlili najlepší ľudia z osady. Títo ako prví vždy prijímali na seba útok nepriateľa. Boli to vojaci. Dedina im zase za to pomáhala v tých veciach, ktoré potrebovali, aby sa mohli sústrediť na obranu. V strede osady zase vždy sídlili tí najslabší a deti. A ako to zmenila civilizácia neskôr? Práve naopak, na kraj dedín začali vytláčať „menejcenných“, najčastejšie chudobných. No kedy a vďaka čomu začala vznikať chudoba na našich zemiach? Hádate dobre – s príchodom kresťanstva.

Převzato z: www.tartaria.sk/sviatky-a-obrady/slovanske-sviatky-a-obrady/charakternictvo

Sdílet